

Õiguskantsler

Teie 2.01.2013 nr

Õiguskantsler 28.02.2013 nr 6-3/130288/1300993

Seisukoht vastuolu mittetuvastamise kohta

Lugupeetud

Tänan Teid avalduse eest, milles palute kontrollida, kas erinevaid elektripaigaldiste omanikke koheldakse ebavõrdselt. Täpsemalt palute kontrollida majandus- ja kommunikatsiooniministri 12.07.2007 määruse nr 62 „Elektripaigaldise tehnilise kontrolli kord, mahud ning korralise kontrolli juhud ja sagedus“ (edaspidi *määrus*) § 7 lõiget 4, mis sätestab erandid võrguettevõtjate ja elektrienergia tootjate elektripaigaldiste korralise tehnilise kontrolli sageduse osas.

Kahjuks pean Teile teatama, et Teie avalduses toodud argumentide põhjal ei tuvastanud ma nimetatud määruse § 7 lg 4 vastuolu põhiseadusega.

Selgitan oma seisukohta järgmiselt.

1. Asjaolud ja menetluse käik

Olete juba varasemalt pöördunud õiguskantsleri poole taotlusega kontrollida kõnealuse määruse põhiseadusele vastavust. 25.08.2008 esitatud avalduses palusite samuti kontrollida määruse § 7 lõiget 4 ning lisaks sama paragrahvi 5. lõiget. Toona kaebasite ennekõike selle üle, et eelnimetatud määruse sätted kohtlevad ebavõrdselt võrguettevõtjaid ning elektrienergia tootjaid.

Teie 25.08.2008 avaldusele vastas õiguskantsler oma 05.12.2008 kirjaga nr 6-3/081535/00808401. Selles kirjas teatas õiguskantsler, et võttes arvesse Teie avalduses märgitud ning Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumilt saadud selgitusi, ei tuvastanud ta määruse § 7 lg 5 vastuolu põhiseadusega.

Määruse § 7 lg 4 osas, mille põhiseadusele vastavuse kontrolli Te taas kord taotlete, ei pidanud õiguskantsler oma 05.12.2008 kirjas seisukoha võtmist vajalikuks. Seda põhjusel, et Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium oli välja töötanud eelnõu, mille eesmärk oli kõrvaldada Teie

Õiguskantsleri Kantselei

Kohtu 8, 15193 TALLINN. Tel 693 8404. Faks 693 8401. info@oiguskantsler.ee www.oiguskantsler.ee

25.08.2008 avalduses esile toodud võrguettevõtjate ja elektrienergia tootjate erinev kohtlemine. Nimetatud määruse § 7 lg 4 muudatused¹, mis laiendasid võrguettevõtjale ettenähtud soodsamad tingimused elektripaigaldiste tehnilise kontrolli osas ka elektrienergia tootjale, jõustusid 18.01.2009 ning kehtivad tänaseni.

Õiguskantslerile 28.12.2012 esitatud avalduses palute määruse § 7 lõiget 4 veel kord analüüsida põhjusel, et kõnealune säte võimaldab võrguettevõtjal ja elektrienergia tootjal teha oma elektripaigaldistes korralist tehnilist kontrolli mitu korda harvemini kui kõigil teistel elektripaigaldisi omavatel isikutel. Ehk teisisõnu öeldes arvate oma uues avalduses, et kõiki elektripaigaldiste omanikke tuleks korralise tehnilise kontrolli sageduse osas kohelda samamoodi nagu võrguettevõtjaid ja elektrienergia tootjaid.

2. Asjassepuutuv õigusnorm

Määruse § 7 lg 4 sätestab:

„(4) Erandina lõikes 3 sätestatust, võib «Elektriturseaduse» alusel tegutseva võrguettevõtja ja tootja elektripaigaldises, tingimusel, et on tagatud elektripaigaldise pidev hooldus ja korrashoid, korralist tehnilist kontrolli teha järgneva perioodisusega:

- 1) põhivõrguettevõtja ja elektrienergia tootja tootmisjaamade, alajaamade, jaotlate, elektriülekande- ja jaotusliinide elektripaigaldistes kord viieteistkümne aasta jooksul;
- 2) jaotusvõrguettevõtja alajaamade ja jaotlate elektripaigaldistes ning elektriülekande- ja jaotusliinide elektripaigaldistes, mille mahtuvuslike maaühendusvoolude suurused ja ühefaasiliste maaühenduste kestuse piirajad on kehtestatud ettevõtte standardiga ning need vastavad kehtestatud nõuetele, kord kümne aasta jooksul.“

3. Õiguskantsleri seisukoht

Kaebate oma avalduses selle üle, et elektrienergia tootjatele ning võrguettevõtjatele on ette nähtud soodsamad tingimused võrreldes kõigi teiste elektripaigaldiste omanikega. Seega võrdlete oma avalduses kahte isikute gruppi: elektrienergia tootjaid elektrituruseaduse (edaspidi: EITS) § 7 tähenduses ning võrguettevõtjaid EITS § 8 tähenduses² ühelt poolt ning kõiki teisi elektripaigaldiste omanikke teiselt poolt. Nõustun Teie avalduses märgituga, et määruse § 7 lg 4 kohtleb neid isikute gruppe erinevalt. Elektrienergia tootjad ja võrguettevõtjad võivad teatud neile kuuluvaid elektripaigaldisi kontrollida harvemini kui kõik ülejäänud elektripaigaldiste omanikud.³ Mõlemasse gruppi kuuluvad isikud on aga sarnases olukorras selle poolest, et nende omandis on elektripaigaldised elektriohutuse seaduse (edaspidi: EOS) § 3 lg 1 p 1 tähenduses.

Siinkohal pean märkima, et põhimõtteliselt võib iga füüsiline või juriidiline isik omada elektripaigaldist, millest tulenevalt eksisteerib suur hulk erinevate tunnustega elektripaigaldiste

¹ Vt Majandus- ja kommunikatsiooniministri 31.12.2008 määruse nr 123 „Majandus- ja kommunikatsiooniministri 12. juuli 2007. a määruse nr 62 „Elektripaigaldise tehnilise kontrolli kord, mahud ning korralise kontrolli juhud ja sagedus“ muutmine“ punkt 2.

² Võrguettevõtjad jagunevad omakorda põhivõrguettevõtjaks ja jaotusvõrguettevõtjateks (EITS § 8 lõiked 2 ja 3). Avaldusaluse asja lahendamisel ei oma see liigitus aga tähtsust.

³ Määruse § 7 lõikes 3 sätestatud üldreegli järgi peab elektripaigaldise korralist kontrolli tegema sõltuvalt elektripaigaldise liigist kas kord kolme, viie või kümne aasta jooksul. Elektrituruseaduse alusel tegutsevad võrguettevõtjad ja elektrienergia tootjad peavad aga määruse § 7 lõikes 4 nimetatud elektripaigaldistele – sõltumata sellest, mis liiki paigaldisega tegemist on – tegema korralist tehnilist kontrolli kas kord viieteistkümne või kümne aasta jooksul. Seejuures võib soodsamat korralise tehnilise kontrolli sagedust rakendada eeldusel, et on tagatud elektripaigaldise pidev hooldus ja korrashoid.

omanikke. Seetõttu ei pea ma võimalikuks Teie avalduse lahendamise käigus vastata küsimusele, kas peale elektrienergia tootjate ja võrguettevõtjate peaks veel mõningatele elektripaigaldiste omanikele kehtestama erandeid elektripaigaldise korralise tehnilise kontrolli sageduse osas. Seega on avaldusaluses asjas põhiküsimus, kas põhiseadus lubab kohelda elektrienergia tootjaid ning võrguettevõtjaid soodsamini, kui n-ö tavalist elektripaigaldise omanikku, kes ei pea täitma kohustusi, mida seaduse järgi peavad täitma üksnes võrguettevõtjad ja elektrienergia tootjad (käsitlen neid kohustusi allpool lähemalt).

Õigusnormid, mis kohtlevad sarnases olukorras olevaid isikuid erinevalt, peavad olema kooskõlas põhiseaduse (edaspidi: PS) § 12 lõikega 1, mille kohaselt on kõik seaduse ees võrdsed. Sellest tulenevalt peaksid ka õigustloovad aktid, sh ministrite määrused, üldjuhul kõiki sarnases olukorras olevaid isikuid kohtlema ühtemoodi.⁴

Ometi ei keela PS § 12 lg 1 täielikult isikute erinevat kohtlemist. PS § 12 lg 1 lubab sarnases olukorras olevaid isikuid erinevalt kohelda siis, kui seda on võimalik põhiseaduslikult õigustada.⁵ Selleks tuleb kõigepealt vaadata, mis eesmärgil on majandus- ja kommunikatsiooniminister määruse § 7 lõikes 4 sätestanud võrguettevõtjatele ja tootjatele soodsamad tingimused ehk kohelnud neid erinevalt võrreldes teiste elektripaigaldiste omanikega.

Kõnealuse määruse eelnõu seletuskirjas viidatakse võrguettevõtjatele kehtestatud erandit selgitades, et võrguettevõtjatele kuulub suur arv elektripaigaldisi ja nad tegelevad igapäevaselt oma elektripaigaldiste hoolduse ja korrashoiuga ning see tegevus on põhitegevusega lahutamatult seotud.⁶ Määruse § 7 lg 4 sätestatud soodsamate tingimuste laiendamist elektrienergia tootjatele on põhjendatud asjaoluga, et elektrituruseadusest tulenevad ka tootjale spetsiifilised nõuded, mis analoogselt võrguettevõtjaga eristavad teda tavapärastest elektripaigaldise omanikust. Nii elektrienergia tootja kui võrguettevõtja puhul võib eeldada pideva kontrolli jaoks vajaliku hulga kvalifitseeritud personali olemasolu.⁷

Järeldan eelnevast, et määruse § 7 lg 4 eesmärgiks on vähendada tootjate ja võrguettevõtjate halduskoormust seoses elektripaigaldiste korralise tehnilise kontrolliga. Seda põhjusel, et majandus- ja kommunikatsiooniministri hinnangul peavad tootjad ja võrguettevõtjad täitma ka elektrituruseadusest tulenevaid nõudeid, mis aitavad kaasa nende omandis olevate elektripaigaldiste ohutuse tagamisele ning põhjustavad neile kulusid.

Teie avalduses märgitust saan aga järeldada, et Teie seisukoha järgi ei ole elektrienergia tootjatele ja võrguettevõtjatele eristamine teistest elektripaigaldiste omanikest põhjendatud. Täpsemalt leiate, et elektrienergia tootjate ja võrguettevõtjate kohustused ei erine oluliselt teiste elektripaigaldiste omanike kohustustest, kuna kõik elektripaigaldiste omanikud peavad täitma elektriohutuse seadusest tulenevaid kohustusi ühtemoodi. Vihjate ka sellele, et elektrienergia tootjad ja võrguettevõtjad erinevad teistest elektripaigaldiste omanikest üksnes majandustegevuse registri

⁴ Vt Riigikohtu põhiseaduslikkuse järelevalve kolleegiumi 03.04.2002 otsus nr 3-4-1-2-02, punkt 17. Riigikohtu lahendid on internetis kättesaadaval aadressi www.nc.ee.

⁵ Vt Riigikohtu põhiseaduslikkuse järelevalve kolleegiumi 27.12.2011 otsus nr 3-4-1-23-11, punkt 56.

⁶ Seletuskiri majandus- ja kommunikatsiooniministri määruse „Elektripaigaldise tehnilise kontrolli kord, mahud ning korralise kontrolli juhud ja sagedus” eelnõu juurde, lk 2. Arvutivõrgus kättesaadaval: <https://eelroud.valitsus.ee/main/mount/docList/f4f39538-3c42-4d23-a485-fcf0b30dcd97>.

⁷ Seletuskiri majandus- ja kommunikatsiooniministri määruse „Majandus- ja kommunikatsiooniministri 12. juuli 2007. a määruse nr 62 „Elektripaigaldise tehnilise kontrolli kord, mahud ning korralise kontrolli juhud ja sagedus” muutmise” eelnõu juurde, lk 2. Arvutivõrgus kättesaadaval: <https://eelnoud.valitsus.ee/main/mount/docList/575c6e93-5165-4e3e-b4a4-c84b06ed6bac>.

kande poolest. Seetõttu pean vajalikuks järgnevalt lähemalt käsitleda küsimust, mis eristab võrguettevõtjaid ja elektrienergia tootjaid tavalistest elektripaigaldiste omanikest.

On tõsi, et kõik elektripaigaldiste omanikud on kohustatud järgima elektriohutuse seadust ja selle alusel kehtestatud õigusakte. Võrguettevõtja ja elektrienergia tootja tegevust reguleerib aga lisaks veel elektrituruseadus. Selles seaduses on sätestatud mitu kohustust, mida peavad täitma ainult elektriettevõtjad, sh elektrienergia tootjad ja võrguettevõtjad. Teised elektripaigaldiste omanikud ei pea täitma kohustusi, mida elektrituru seadus paneb elektrienergia tootjale ja võrguettevõtjale.

Seoses määruse § 7 lg 4 põhiseadusele vastavuse kontrollimisega omab tähtsust ennekõike asjaolu, et ELTS § 22 lg 1 punktide 2 – 4 järgi peab võrguettevõtjal ja elektrienergia tootjal olema tegevusluba selleks, et osutada põhi- ja jaotusvõrgu kaudu võrguteenust ning toota elektrienergiat, v.a juhul, kui tootja toodab kokku alla 100 kW netovõimsusega tootmisseadmete abil. Tegevusloata elektrienergia tootmine (elektrituruseaduse tähenduses) või võrguteenuse osutamine on karistusseadustiku § 372 järgi karistatav.

Eelnimetatud tegevusloa väljastab Konkurentsiamet, kes ühtlasi kannab andmed tegevusloa kohta majandustegevuse registrisse. Rõhutan aga, et tegevusloa andmine ning vastava kande tegemine majandustegevuse registrisse pole pelk formaalsus. Võrguettevõtjaks ning elektrienergia tootjaks võib saada üksnes äriühing, kes täidab kindlaid nõudeid, mille täitmist kontrollib Konkurentsiamet nii enne kui ka pärast tegevusloa andmist.

Elektriohutuse ja elektripaigaldiste tehnilise kontrolli seisukohast omab muu hulgas tähtsust, et ELTS § 26 lg 2 punktide 2 ja 3 järgi võib võrguettevõtjale anda tegevusloa võrguteenuse osutamiseks üksnes siis, kui võrguettevõtjal on piisav arv vajaliku kvalifikatsiooniga töötajaid, sh elektriohutusseaduses nimetatud elektritööde juhtimiseks pädevustunnistuse saanud isik ja käidukorraldaja.⁸ Kui võrguteenuse osutamiseks tegevusluba taotlev äriühing eelnimetatud nõuet ei täida, keeldub Konkurentsiamet tegevusloa andmisest (ELTS § 30 lg 1 punkt 2).

Nõue, et võrguettevõtte töötajate hulgas peab olema elektritööde juhtimiseks pädevustunnistuse saanud isik ning käidukorraldaja, on rangem võrreldes elektriohutusseaduses sätestatud üldreeglitega, mis kehtivad kõigi elektripaigaldiste omanike jaoks. Nimelt sätestavad ELOS § 13 lg 1 punktid 2 ja 3 kohustuse määrata käidukorraldaja esimese liigi elektripaigaldisele, kõrgepingepaigaldisele ning madalpingepaigaldisele, mille peakaitsme nimivool on üle 100 ampri. Vastavalt ELOS § 13 punktile 6 peab elektripaigaldise omanik olema käidukorraldajaga „lepingulises suhtes“, mis tähendab seda, et elektripaigaldise omanik ei pea olema tingimata käidukorraldaja tööandja. Samuti ei pane ükski õigusnorm tavalisele elektripaigaldise omanikule üldist kohustust sõlmida tööleping elektritööde juhtimiseks pädevustunnistuse saanud isikuga.

Lisaks sellele esitatakse võrguteenuse osutamiseks antud tegevusloas ühe tingimusena nõue, et võrguettevõtja elektripaigaldised vastavad nende ehitusele, paigutusele ja kasutusele kehtestatud nõuetele, mis on ette nähtud tagamaks tööohutuse, inimeste tervise ja keskkonna kaitse ning energiavarude säästliku kasutamise (ELTS § 32 lg 5 p 3). Kui võrguettevõtja ei saa täita eelnimetatud tingimust, peab ta selle kohta viivitamata edastama kirjaliku teate Konkurentsiametile. Teates loetletakse tingimused, ülesanded või kohustused, mida

⁸ Selle nõude täitmise kontrollimise kohta võib tuua näite Konkurentsiameti 10.05.12 otsusest nr 7.2-3/12-011 anda Imatra Elekter AS-ile tegevusluba jaotusvõrgu teenuse osutamiseks Läänemaal ja Viimsi Vallas (internetis kättesaadaval: <http://www.konkurentsiamet.ee/?id=13981&parent=115&document=160752>). Konkurentsiamet tuvastas, et Imatra Elekter AS-i töötajate hulgas on 19 elektriala spetsialisti, sh elektriohutusseaduses nimetatud elektritööde juhtimiseks pädevustunnistuse saanud isikud ja käidukorraldajad (vt otsuse punkt 4.4)

elektriettevõtja ei suuda täita, ja nimetatakse täitmata jätmise põhjused (EITS § 32 lg 13). Kui võrguettevõtja ei täida tegevusloa tingimusi, sh kui tema elektripaigaldised ei vasta nende ehitusele, paigutusele ja kasutusele kehtestatud nõuetele, võib see lõppastmes viia selleni, et Konkurentsiamet tunnistab võrguettevõtja tegevusloa kehtetuks (EITS § 36 lg 1 p 4). Võrguettevõtja tegevusloa võib kehtetuks tunnistada ka põhjusel, et kui tal puuduvad nõutavad majanduslikud ja organisatsioonilised eeldused ning tingimused tegutsemiseks tegevusloas nimetatud valdkonnas (EITS § 36 lg 1 p 2).

Tootja puhul ei nõua elektrituru seadus küll otsesõnu, et tema töötajate hulgas peab olema elektriohusseaduses nimetatud elektritööde juhtimiseks pädevustunnistuse saanud isik ja käidukorraldaja. Samas võib Konkurentsiamet EITS § 30 lg 1 p 2 alusel keelduda ka elektrienergia tootmiseks vajaliku tegevusloa andmisest või sellise tegevusloa EITS § 36 lg 1 p 2 alusel kehtetuks tunnistada, kui elektrienergia tootmisega tegeleda soovival äriühingul puuduvad selleks vajalikud majanduslikud ja organisatsioonilised eeldused. Leian, et elektrienergia tootmise tegevusloa saamiseks vajalikud majanduslikud ja organisatsioonilised eeldused hõlmavad ka võimet tagada tootmisjaama ohutuse kindlustamiseks vajalikku hooldust (sh pädevate töötajate olemasolu).

Lisaks sellele on elektrienergia tootja olulisimale elektripaigaldisele ehk tootmisjaamale kehtestatud spetsiifilised tehnilised nõuded, mis sellisel kujul ei laiene teistele elektripaigaldistele. Nendele nõuetele vastavust peab elektrienergia tootja kontrollima korrapäraselt alates tootmisest kasutusele võtmisest kuni kasutusaja lõpuni.⁹ Samuti on tootja vastavalt EITS § 55 lõikele 3 kohustatud teatama süsteemihaldurile¹⁰ oma elektripaigaldiste olulisematest rikestest. Süsteemihaldur võib nende teadete põhjal omakorda teavitada Tehnilise Järelevalve Ametit, kui on tekkinud kahtlus elektrienergia tootja elektripaigaldiste nõuetele vastavuses. Kui Tehnilise Järelevalve Amet neid kahtlusi põhjendatuks peab, saab ta EIOS § 26 lg 2 alusel nõuda tootja elektripaigaldiste erakorralist tehnilist kontrolli.

Eeltoodu põhjal leian, et elektrienergia tootjate ning võrguettevõtjate puhul võib tõepoolest eeldada, et nende tegevuse iseloomust, organisatsioonist ning neile elektrituruseadusega pandud kohustustest lähtudes on tagatud määruse § 7 lõikes 4 nimetatud elektripaigaldiste pidev hooldus ja tehnilise seisukorra kontroll. Sellisel tasemel elektriseadmete hooldust ei saa eeldada tavaliste elektripaigaldiste omanike puhul. Samuti leian, et eeldatavasti mõjutab võrguettevõtjate ja elektrienergia tootjate tarbetu halduskoormuse vähendamine positiivselt ka võrguteenuse ja elektrienergia hinda, mida peavad maksma tarbijad. Seetõttu olen seisukohal, et määruse § 7 lõikega 4 võrguettevõtjatele ja elektrienergia tootjatele kehtestatud eranditel on legitiimne eesmärk.¹¹

Lisaks nõuab põhiseadus, et elektrienergia tootjate ning võrguettevõtjate soodsam kohtlemine võrreldes teiste elektripaigaldiste omanikega peab olema proportsionaalne abinõu eelnimetatud legitiimse eesmärgi saavutamiseks.¹² Määruse § 7 lg 4 proportsionaalsuse põhimõttele vastavuse kontrollimisel vajab ennekõike vastust küsimus, kas sättest tulenev erinev kohtlemine on mõõdukas. Selleks tuleb kaaluda ühelt poolt, milline mõju on erineval kohtlemisel, ning teiselt poolt erineva kohtlemise eesmärgi tähtsust. Seejuures kehtib põhimõte: mida intensiivsem on

⁹ Vt täpsemalt Vabariigi Valitsuse 26.06.2003 määrus nr 184 „Võrgueeskiri“ §-d 14 – 28, sh seoses tootmisest kasutusele võtmise kontrolliga § 25.

¹⁰ Süsteemihalduriks on põhivõrguettevõtja Elering AS (vt EITS § 38 lg 2).

¹¹ PS § 12 lg 1 lubab isikuid kohelda erinevalt igal põhiseadusega kooskõlas oleval eesmärgil, vt Riigikohtu üldkogu 07.06.2011 otsus nr 3-4-1-12-10, punkt 31.

¹² Vt viites 11 toodud Riigikohtu lahend, punkt 35.

ebavõrdse kohtlemise negatiivne mõju, seda kaalukamad peavad olema ebavõrdset kohtlemist põhjustava abinõu eesmärgid.¹³

Oma avalduses märgite, et määruse § 7 lg 4 kahjustab võrdset konkurentsi ettevõtluses. Ma ei nõustu selle seisukohaga järgneval põhjusel. Nagu ülalpool märkisin, võivad võrguteenust osutada üksnes elektrituruseaduse alusel antud tegevusloaga võrguettevõtjad ning ka elektrienergia tootjad vajavad elektrituruseaduses sätestatud tegevusluba. Tavalised elektripaigaldiste omanikud ei konkureeri seega otseselt elektrienergia tootjatega või võrguettevõtetega, sest peale nende ei tohi keegi võrguteenust osutada või märkimisväärses koguses elektrienergiat toota. Seega puudub tavaliste elektripaigaldiste omanike ning võrguettevõtjate ja tootjate vahel majanduslik konkurents, mida määruse § 7 lg 4 kahjustada saaks.

Lisaks märgin, et määruse § 7 lõikes 4 sätestatud soodsamad tingimused elektripaigaldiste tehnilise kontrolli osas rakenduvad üksnes siis, kui võrguettevõtjad ja elektrienergia tootjad reaalselt tagavad elektripaigaldise pideva hoolduse ja korrashoiu. Kõnesoleva määruse eelnõu seletuskirja järgi tähendab see nõue, et kui võrguettevõtja või elektrienergia tootja elektripaigaldisele on tehniline kontroll tegemata või kui tehnilise kontrolli käigus on tuvastatud selliseid puudusi, mis välistavad selle elektripaigaldise nõuetekohaseks pidamist, siis tuleb sellise paigaldise korralist tehnilist kontrolli teha määruse § 7 lõikes 3 sätestatud sagedusega.¹⁴

Eelmärgitu põhjal leian, et määruse § 7 lg 4 negatiivne mõju tavaliste elektripaigaldiste omanike jaoks ei ole kuigi intensiivne. Nemad peavad oma elektripaigaldistele tegema küll sagedasemat tehnilist kontrolli kui elektrienergia tootjad ja võrguettevõtjad, kuid see ei vii konkurentsimoontonutuseni mõnel kaupade või teenuste turul. Pealegi saab määruse § 7 lg 4 järgset erandlikku korralist tehnilise kontrolli sagedust rakendada üksnes siis, kui elektripaigaldise pidev hooldus ja korrashoid on ka tegelikult tagatud. Seetõttu leian, et määruse § 7 lg 4 eesmärk vähendada elektrienergia tootjate ja võrguettevõtjate tarbetut halduskoormust on piisavalt tähtis, et õigustada elektrienergia tootjate ja võrguettevõtjate soodsamat kohtlemist elektripaigaldiste korralist tehnilise kontrolli sageduse osas. Seega puudub minul põhjus seada kahtluse alla määruse § 7 lg 4 vastavus põhiseadusele.

Lõpetuseks märgin, et loodetavasti on Teile minu selgitustest kasu, ehkki minu seisukoht avaldusaluses asjas on selline, mis ei pruugi Teid täiel määral rahuldada. Ühtlasi soovin vabandada Teie avalduse vastamisel esinenud viivituse eest.

Lugupidamisega

/allkirjastatud digitaalselt/

Nele Parrest
õiguskantsleri asetäitja-nõunik
õiguskantsler ülesannetes

Kaarel Eller 693 8426,
e-post: kaarel.eller@oiguskantsler.ee

¹³ Vt viites 11 toodud Riigikohtu lahend, punkt 50.

¹⁴ Vt viites 6 nimetatud seletuskiri, lk 2.